

5. pengenes købsværdi er faldet over tid, hvilket udgør et reelt tab for den person, der har erlagt den pengemæssig modydelse,
6. en midlertidig tilrådighedsstillelse af penge med henblik på brug kan betragtes som opfyldelse af en tjenesteydelse, for hvilken den person, der har erlagt den pengemæssig modydelse, ikke har modtaget vederlag?

(¹) EFT 1993, L 95, s. 29.

Appel iværksat den 24. august 2021 af Innovative Cosmetic Concepts LLC til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-196/20, Chanel mod EUIPO — Innovative Cosmetic Concepts (INCOCO)

(Sag C-523/21 P)

(2022/C 64/14)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Innovative Cosmetic Concepts LLC (ved advokats J. Oria Sousa-Montes, P. Revuelta Martos og I. Temiño Cenicerós)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Chanel

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 16. december 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres.

Appel iværksat den 25. august 2021 af PL til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 16. juni 2021 i sag T-586/19, PL mod Kommissionen

(Sag C-537/21 P)

(2022/C 64/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: PL (ved advocate N. de Montigny)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen tages til følge, og den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale de af appellanten afholdte omkostninger i forbindelse med appelsagen og sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten i det væsentlige fremført følgende anbringender og argumenter:

1. Om forkastelsen af det første led i annullationssøgsmålets første anbringende

Det af Retten anvendte udtryk »angiveren« fremgår ikke af tjenstemandsvedtægten og synes at antyde en forudindtaget og negativ vurdering.

Ved at kræve, at det godtgøres, at der bestod en sammenhæng mellem den anfægtede bedømmelsesperiode og den erklæring, som appellanten fremsatte over for OLAF, begik Retten en retlig fejl og handlede i strid med den retspraksis, der kan udledes af sag T-689/16.